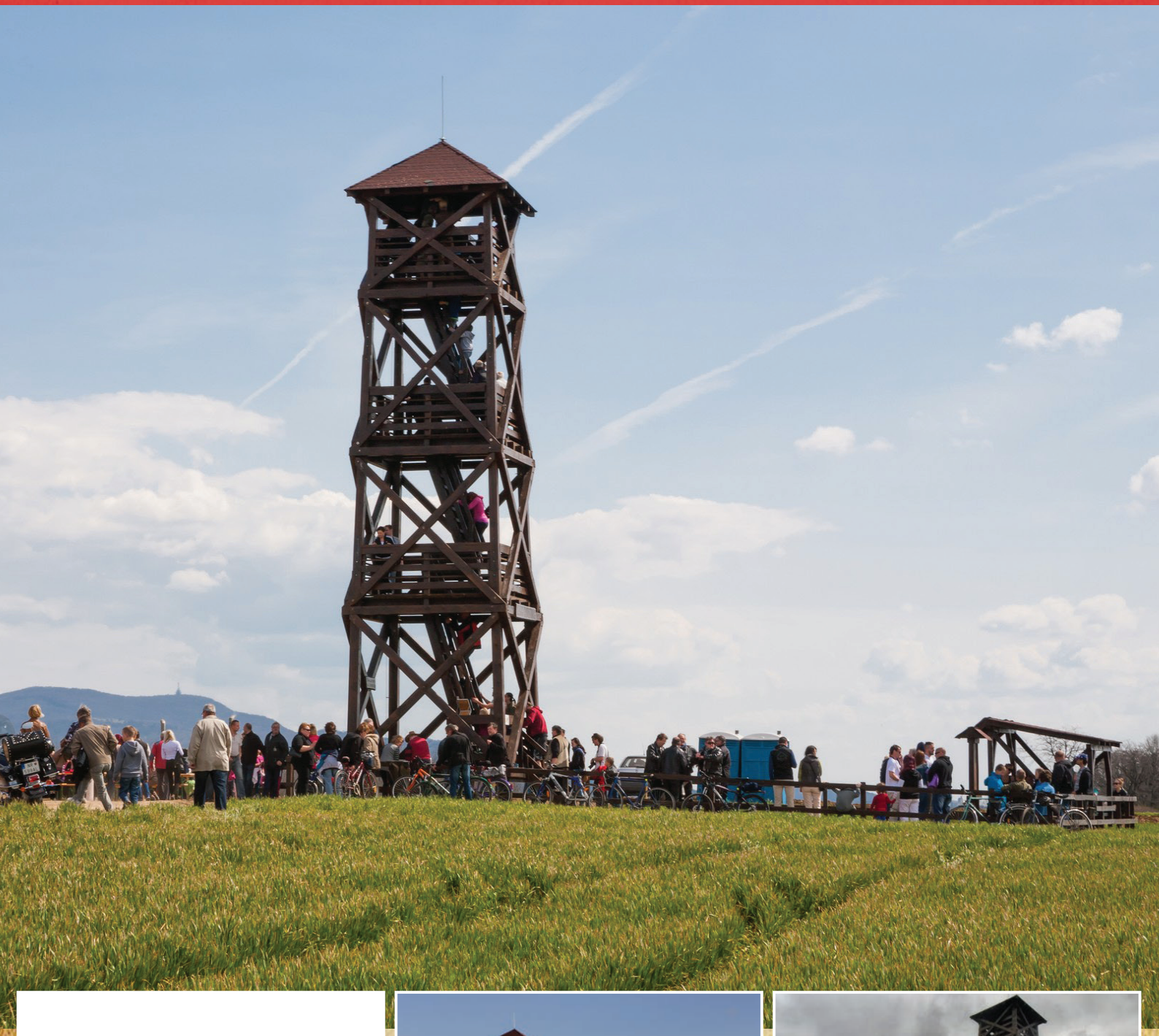
Pelikán

Novosadský občasník

XII. ročník, 1. číslo, Júl 2015

Milí čitatelia,

verím, že Vám letné vydanie obecného občasníka prinesie nové a užitočné informácie zo života našej obce a možno aj príjemné spestrenie horúcich letných dní.

Za posledných šesť mesiacov sme v našej obci doriešili mnohé podnety od Vás – našich občanov. Jedným z tých, ktorým sme sa venovali, bola sťažnosť nájomníkov obecných nájomných bytov na hluk z čističky odpadových vôd. Z tohto dôvodu bolo nainštalované nové dúchadlo. Veríme, že jeho prevádzka bude menej hlučná a finančne menej náročná. Takýmto technickým riešením prispejeme k väčšiemu komfortu bývania (najmä v nočných hodinách) našich nájomníkov v obecných nájomných bytoch. Staré dúchadlo bolo demontované a uskladnené ako rezerva.

V časti obce Ceroviny bola rozšírená sieť plynu na hlavnú ulicu. Po kolaudácii tejto vetvy plynovodu, ktorú predpokladáme v mesiaci august, budú môcť občania ohlásiť drobnú stavbu na Obecnom úrade v Nových Sadoch, ktorou bude ich plynová prípojka. Tlačivo k žiadosti, ako aj zoznam potrebných príloh nájdete na stránke obce v hlavom menu v časti „tlačivá“, prípadne sa môžete informovať osobne v podateľni obecného úradu, kde Vám radi poradíme.

V záujme serióznej prípravy podkladov pre rekonštrukciu budovy obecného úradu, ktorá sa nám rozpadáva pred očami, bol vypracovaný hydrogeologický prieskum podložia budovy. Vypracovala ho oprávnená firma na základe vrtov, ktorých realizáciu ste mohli zaregistrovať v jarných mesiacoch tohto roku. Tento materiál bude slúžiť pre statika, ktorý navrhne technicky prijateľné riešenie zastabilizovania nosných konštrukcií budovy.

Na všetkých cintorínoch a pri soche Ježiša Krista boli nainštalované nové lavičky. Po ukončení rekonštrukcie budov domov smútku som sa stretla s otázkami, prečo súčasne nedošlo aj k výmene lavičiek. V realizovaných projektoch rekonštrukcie podporovaných z fondov Európskej únie bolo takéto vybavenie neoprávneným výdavkom. Výmenu lavičiek sme realizovali z vlastných prostriedkov, ktoré bolo treba najskôr našetriť.

Do priestorov kaštieľa bolo nainštalované pódium, ktoré sme zaobstarali z dotácie od Komunálnej poisťovne. Sme presvedčení, že prispeje ku kvalite kultúrnych podujatí, ktoré budeme pre Vás organizovať.

29. júna 2015 na zasadnutí obecného zastupiteľstva bolo schválené zníženie poplatku za prenájom multifunkčného ihriska pri kolektívnych športoch z 10 € na hodinu na 7 € na hodinu. Dovolím si pripomenúť, že výška poplatku za prenájom ihriska pri tenise je 2 € na hodinu a všetky futbalové mužstvá v rámci tréningového procesu, ako aj žiaci základnej školy v rámci vyučovania majú ihrisko k dispozícii zdarma. Pre úplnosť informácií treba uviesť, že ročný príjem za prenájom multifunkčného ihriska predstavuje sumu približne v rozpätí od 140 € do 160 €. Cena služby začesania piesku do povrchu ihriska uskutočnená v roku 2015 bola 567 €.

V roku 2015 sme sa rozhodli zapojiť do výzvy Ministerstva hospodárstva. Nenávratný finančný príspevok bude poskytnutý úspešným žiadateľom na rekonštrukciu verejného osvetlenia. V súčasnosti máme odovzdanú žiadosť a budeme očakávať stanovisko ministerstva. Tento projekt je pre nás zaujímavý najmä z dôvodu zlého technického stavu rozvodných skríň.

V tomto roku nás čaká uskutočnenie procesu verejného obstarávania cez Elektronický kontraktačný systém na kúpu traktorovej kosačky. Verím, že sa nám podarí dostatočne presne zadefinovať opis zákazky tak, aby sme nepodcenili požadované technické parametre, nakoľko do systému nie je možné zadať konkrétnu značku stroja, ktorú požadujeme a sme povinní rešpektovať ponuku s najnižšou cenou.

Na rok 2015 sme boli úspešným žiadateľom o Nenávratný finančný príspevok, ktorého poskytovateľom je Ministerstvo vnútra, na rozšírenie kamerového systému. Doteraz nainštalované kamery prispievajú k prevencii páchania vandalizmu alebo k identifikácii osôb, ktoré sa ho dopúšťajú. Rozšírenie monitorovaného priestoru prispieva k úspore prostriedkov z rozpočtu obce.

V tomto roku postupne modernizujeme vybavenie obecného úradu počítačmi a s tým súvisiacim príslušenstvom. Je potrebné venovať sa tejto oblasti, pretože s postupnou informatizáciou spoločnosti a prepojením našich zariadení so systémami katastra alebo evidencie obyvateľov bude väčší tlak na modernejšie softvérové vybavenie. V tejto súvislosti si dovolím upozorniť občanov, že nemôžeme do našich zariadení vkladať nimi prinesené nosiče dát, či už ide o USB alebo CD. Ak taká požiadavka vznikne (napr. v prípade článkov do občasníka), môžeme tlačiť doklady, ktoré si k nám pošlete na mail alebo ich máte k dispozícii na rôznych úložiskách na internete.

8. augusta pripravujeme pre Vás tradičnú letnú slávnosť. Verím, že sa opäť stretneme a zažijeme príjemný deň. Budem rada, ak k organizovaniu tohto podujatia prispejú aj majitelia psov, ktorí pozabudli na skutočnosť, že park nie je priestorom na ich venčenie a nie je korektné umožniť týmto domácim miláčikom hrabať pod stromami alebo ich voľný pohyb v tomto priestore, prípadne v areáli cintorínov. Tiež si dovolím poprosiť o ohľaduplnosť voči ostatným občanom, ktorú prejavíte tým, že odstránite exkrementy Vášho miláčika z verejných priestranstiev, ak sa už takáto príhoda nechtiac pritrafí. Podrobnosti upravujúce voľný pohyb psov v našej obci nájdete vo Všeobecne záväznom nariadení číslo 14/2002.

Rada by som poďakovala občanom zo Sily, ktorí po prehĺbení priekop v centre tejto časti prečistili vpusť pod obecnou komunikáciou a odstránili náletové dreviny v tejto lokalite. Ich aktivita svedčí o kladnom vzťahu k našej krajine a neboja sa ho aktívne prejaviť.

Dovolím si zaželať Vám, aby ste tohtoročné leto strávili príjemne a dúfam, že Vám prinesie aj veľa príležitostí na aktívny oddych.

Silvia Halvoníková
starostka obce

POZVÁNKA

Obec Nové Sady Vás srdečne pozýva
na letnú slávnosť dňa **8. augusta 2015**
v parku pri obecnom úrade.

Knižné novinky v našej obecnej knižnici

Probstová, J. – Hľadanie vytúženého dňa, Hľadanie dokonalej lásky, Dayová, S. – Nenásytná, Hečko, M. – Havran, M. – Kandidát, Nesbo, J. – Syn, Šváby, Martincová, D. – Tajomstvo bábik, Karika, J. – Strach, Tma, Sasková, L. – Zlatokopka 2, Fry, M. – Exoti: Kráľ Karl, Butler, S. – Postrach Denis, Lasicová, H. – Slúžka, McKinley, T. – Láska v plameňoch, Deverauxová, J. – Na večné časy, Hyman, M. – 10-dňový detox, Parrisová, S.J. – Zradca, Cook, R. – Vražda na diaľku, Banáš, J. – Velestúr, Grey, J. – Ja, Mária Antoinetta, Coelho, P. – Cudzoložstvo, Pronská, J. – Rytierova česť, Dán, D. – Jednou nohou v hrobe...

Nových a zaujímavých knižných titulov v našej knižnici je omnoho viac. Zapožičať si ich môžete **každý pondelok od 13.30 do 17.00 hod. a každú stredu od 13.30 do 17.30 hod.** Tešíme sa na Vás.

Ing. Zuzana Krčmárová
knihovníčka

Občasník – vydáva Obec Nové Sady, IČO: 00308340. Pripravili: Emília Krčmárová, Eva Marečková, Peter Náhlik, Ing. Zuzana Krčmárová. Grafická úprava: Adverti, s.r.o. - Mgr. Patrik Mareček. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Obecný úrad, 951 24 Nové Sady 177. Tel.: 037/7894863, e-mail: obecnyurad@novesady.sk, internetový portál: www.novesady.sk, Evidenčné číslo: EV 3740/09, ISSN 1339-1739, Tlač: Tlačiareň ForPress Nitra.

Pri Nitre vyrástla nová rozhľadňa, milovníci prírody sa majú na čo tešiť

V nedeľu 12. apríla 2015 sa konalo slávnostné otvorenie turistickej rozhľadne RADOŠINKA a jej symbolické odovzdanie verejnosti. Podujatiu prialo nielen pekné počasie, dobrá nálada a skvelá hudba, ale aj vysoká návštevnosť ľudí zo širokého okolia.

Rozhľadňa stojí v katastri obce Čab v nadmorskej výške 218 m n. m., má výšku 15 metrov a celodrevenú konštrukciu. Výstavbu zabezpečilo Občianske združenie Mikroregión RADOŠINKA v rámci projektu národnej spolupráce financovaného z Programu rozvoja vidieka SR, s cieľom podporiť potenciál cestovného ruchu a ponúknuť možnosť aktívneho využitia voľného času pre miestnych obyvateľov a návštevníkov regiónu. Pri dobrej viditeľnosti je z rozhľadne výhľad na pohoria Malé Karpaty, Považský Inovec, Tríbeč, Strážovské vrchy a na nížinatú časť smerom na Bratislavu.

Text: Ing. Renáta Lelovská
Fotografie: Mgr. Roman Hraška

Občianske združenie Mikroregión Radošinka upozorňuje, že v najbližších týždňoch osloví domácnosti prostredníctvom mladých ľudí z obce Nové Sady s Dotazníkom k stratégii pre budúce programové obdobie. Týmto prosí všetkých občanov o spoluprácu.

ČÍTANIE NA POKRAČOVANIE

NOVOSADSKÉ ČRIEPKY HISTÓRIE OD ROKU 1930

Poloha. Obec Ašakerť leží v útulnom údolí. Je spojivom doliny nitrianskej a radošinskej. Dedinou prechádza hradská z Nitry do Piešťan. Ašakerť má niekoľko častí.

Kat. kostol. Idúc zo Sily, vidíme najprv na ľavej strane rímsko-katolícky kostol. Jeho historiu sme už spomenuli. Terajším jeho patrónom je štát.

Kríž. Pri kostole je postavený misionársky kríž na pamiatku sv. misií r. 1923. Je drevený.

Funcín. Kat. fara, škola. Síduc s briežku od kostola, prídeme na Funcín. Na ľavej strane je fara, vedľa nej odbočuje cesta do Čabu. Napravo je rímskokatolícka ľudová škola. Bola rozšírená o jednu učebnú sieň r. 1930. Funcín je vedľa kaštieľov najstaršou časťou Ašakerti. Tu bol postavený aj katolícky (na cintore) aj evanjelícky kostol, fary a školy.

Kiškerť. Notariát. Cesta od funcína pri cigáňoch sa delí na dvoje. Jedna prechádza na časť zvanú „Kiškert". Tu je bývanie statkára Zoltána a notársky úrad. Budova notariátu svojmu účelu vôbec nevyhovuje a bolo by želateľné, aby čo najskôr bola vystavená nová.

Socha slobody. Ev. kostol, fara, škola. Pri soche Slobody, ktorá bola postavená r. 1928 na pamäť desaťročia republiky Československej na ktorej je nápis: „Spomínaj poroby a váž si slobody", odbočuje nová cesta k evanjelickému kostolu, fare, škole a cintorínu a potom pokračuje na Kotrbál. Druhá cesta od Funcína prechádza do vlastnej dediny, nechávajúc na pravej strane železničnú stanicu.

Poštový úrad. Z ľava v dome obchodníka drevom Ringwalda je poštový úrad. Pri dome obchodníka Zedníka delí sa cesta opäť na dvoje: jedna na pravo do úhľadnej uličky a druhá povedľa stavisiek statkára Adolfa Michla. Obidve cesty paralelne vbiehajú do hradskej. Pri hradskej tiež sú vystavané domy. Sedliacke domy sú stavané zo surovej tehly, u chudobnejších aj nabíjané. Sú nízke, pričupené. Okná malé. Dedinou preteká potok zvaný „Radošinka". Na tomto potoku je mlyn bratov Lányiovcov. Je z dreva.

Obyvateľstvo. Počet obyvateľstva v Ašakerti ako aj v jej príslušiacich osadách, pomery národnostné a náboženské znázorňuje tabuľka.

Obec	Úhrnom	Pohlavie		Národnosť číslov.št. príslušníkov.					Náboženstvo.			
		muž.	žen.	slov.	čes.	nem.	mad'.	žid.	r.kat.	Ev.a.v.	žid.	i.a bez v.
Ašakerť	802	375	427	781	6	1	4	9	403	357	30	12
Carovina	135	68	67	135					1	134		
Kotrbál	143	72	71	143					11	114		18
Podlakša	39	19	20	39					39			
spolu	1119	534	585	1098	6	1	4	9	454	605	30	30

Pokračovanie v ďalšom vydaní občasníka.
Zdroj: Pamätná kniha obce Ašakerť. Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

HISTÓRIA OBCE SILA OD ROKU 1930

Poloha. Obec Sila leží na svahu malej vyvýšeniny nitrianskej roviny na juh od Ašakerti. Na južnej a východnej strane súsedí s chotárom čabským, na severe s chotárom ašakerťanským a na západe lukáčovským.

do Čabu, Lukáčoviec a Zbehov.

Časti obce. Dedinu Silu tvoria dva rady domov. V poslednej dobe však sa stavajú domy aj mimo hlavných radov a to na priľahlých častiach, ako na „Stade“ a na „Vinohradoch“. Celkový počet domov je 50. Čo do pomenovania možné obec rozdeliť na tieto časti: vlastnú dedinu, ktorú tvoria dva hlavné rady domov, „Gunobu“ (asi z maďar. pažiť) najvyššie položenú časť obce, „Hliník“ vlastne nižšie položená časť. „Gunoby“ ktorá vznikla jej kopánim, odkiaľ vyvážajú pre potrebu hlinu, „Stado“ pravdepodobne pomenovanie voľakedy obecného pašienku, teraz však už novej zastavujúcej sa časti, „Žliabok“ s obecnou studňou, kde pramení veľmi dobrá pitná voda a konečne najnižšie položená časť. „Močidla“, ktorými preteká jarok prameniaci vo vyšespomenutom „Žliabku“ a svoje meno odvodzujú od miesta používaného k močeniu konope. Tieto spomínané časti ležia na južnej strane obce, k protiľahlej strane severnej sa drúžia tieto časti: pri cintoríne „Agačárňa“ pomenovanie od agátového hájika, „Vinohrady“ ktorých už len meno poukazuje na kedysi hojne vinnou révou vysadenú stráň, „Pri sv. Anne“ miesto s renovovanou sochou sv. Anny, ktorú postavil rod Fačkovcov a „Záhrady“ kus poľa na východ ležiaceho nahradzujúci tunajším obyvateľom, keďže je pri ruke zeleninovú záhradu. Miesto, kde stojí teraz štátna ľudová škola volalo sa kedysi „Kapustnice“ od miesta vysadeného kapustou, ktorú z blízkeho jarku bolo im výhodne polievať.

Spôsob stavby. Všetky domy výjmuc azda školy sú stavané zo surovej tehly alebo nabíjané hlinou a kryté až na pár domov škrydlou. Vedľajšie staviská ako šopy sú kryté slámou. Všetky hospodárske domy stavané sú do dĺžky a pozostávajú 1. z prednej izby, 2. z kuchyne, 3. zo zadnej izby, 4. komory a 5. maštale. Oproti týmto staviskám sú postavené chlievy pre ošípané. Šopa pre uschovanie hospodárskeho náradia je pristavená k domu. Stodoly pre krmu a slámu stoja oddelene od obytných stavísk. Vchod do každého dvora vedie veľkou drevenou bránou, od susedných dvorov oddelený je dreveným plotom. Domy sú nízke vo vnútri na bielo olíčené, z vonku prevláda barva vkusu gazdinky. Izby sú dosť priestranné, chybou však sú nízke a malé okná, miesto drevenej dlážky zem a hrady. V oknách videť muškáty a rozmarín, zvlášte kde majú mladé dievčence.

Počet a rozdelenie obyvateľstva. Počet obyvateľstva v Sile ako aj jej pomery náboženské a národnostné znázorňuje tabuľka.

Podľa sčítania z roku 1930 celkom 307 obyvateľov – z toho:

Národnosť			Náboženstvo		
slovenská	nemecká	židovská	rím. kat.	ev. a. v.	židovské
291	11	5	262	32	13

Pokračovanie v ďalšom vydaní občasníka.
Zdroj: Pamätná kniha obce Sila.
Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

Zvieratká deťom

Deň detí oslavovali aj novosadské deti. Nebolo to 1. júna, kedy je oficiálny deň tohto sviatku, ale 30. mája. Tohtoročné popoludnie bolo tak trošku výnimočné. Spestrili nám ho zvieratká v podobe maskota žaby, psa bernardína a kuriatka a sem tam po ihrisku poletoval i motýľ. Na úvod sa nám predstavili, všetky deti privítali a mohlo sa začať súťažiť a „nakupovať“ v bufetoch. Okrem tradičných súťaží sme privítali kobylku Lady, na ktorej sa deti mali možnosť smelo povoziť, akademický maliar nejednému dieťaťu nakreslil karikatúru a dievčatká si nechali vyčariť z vláskov nápadité účesy a vrkôčiky.

Nakoľko nám slniečko silno hrialo a boj o hračky a sladkosti bol veľký, všetci sme rýchlo vyhladli a vysmädli. Tradične sme sa nasýtili párkami a občerstvili nanukmi.

Oddýchnutí a plní síl sme mohli pokračovať v programe. Na scénu vyšli opäť naše zvieratká, namixovala sa správna hudba a rad radom sa tancovalo. Tanečný vstup nám ukončila „Mašinka“, do ktorej „nastúpili“ malí aj veľkí a za účasť v tejto šou dostal každý vstup do tomboly.

Veľké ďakujeme za všetky deti patrí sponzorom podujatia a všetkým zúčastneným, ktorí ochotne a s úsmevom v priebehu celého dňa pomáhali.

redakcia

Ďakujeme sponzorom podujatia MDD

Adverti, Mgr. Patrik Mareček, Nové Sady
Bar u „Kamzíka“, Marián Pristaš, Nové Sady
Doctor´s pub, Mário Petrík, Nové Sady
I.N.I., Ing. Martin Ingeli, Nové Sady
Klampiarstvo, Karol Černický, Nové Sady
Kvetinárstvo, Lenka Staňová, Nové Sady
Krajčírstvo, Miriam Balúchová, Nové Sady
Lekáreň ALFA – OMEGA, Mgr. Renáta Široká, Nové Sady
M-Homza, Miroslav Homza, Nové Sady
PD DEVIO, Nové Sady
RETIC, Nové Sady
RUBIKON SLOVAKIA, pohostinstvo, prevádzka Nové Sady
Stavebniny STAVIVO, Nové Sady
Podujatie finančne podporil **Nitriansky samosprávny kraj**

RODÁCI Z NOVÝCH SADOV

Jana Kubičková-Posnerová

Jana Kubičková-Posnerová sa narodila v Nových Sadoch 9. januára 1945. Tento rok slávi svoje životné jubileum 70 rokov.

Odmala vyrastala v Prahe. Jej mama bola Češka a otec Maďar, ktorý sa k rodine nehlásil. Po adoptívnom otcovi dostala Jana priezvisko Posnerová. Športovú kariéru začínala v akrobatickom tanci. Jej pohybový talent si všimla gymnastická trénerka Alena Tintěrová, ktorá ju potom trénovala až do konca kariéry.

V športovom svete sa zapísala ako skvelá gymnastka. Bola členkou strieborného družstva ČSSR na olympijských hrách (OH), v Tokiu 1964 skončila vo viacboji na 23. mieste aj v Mexiko City 1968 skončila na 15. mieste, tu už súťažila pod menom Kubičková (vydala sa za člena mužského tímu Václava Kubičku). Jej zaváhanie pri cvičení na bradlách možno pripravilo družstvo ČSSR o zlatú medailu, o ktorú tesne prišlo v súboji so ZSSR. V roku 1966 s družstvom získala v Dortmunde titul majsterky sveta, v preskoku skončila piata, vo viacboji ôsma.

Po OH v roku 1968 aj s manželom Václavom emigrovala do NSR a na OH v roku 1972 v Mníchove už pôsobila ako trénerka domácej reprezentácie.

Má troch synov, z toho jedny dvojičky – Martin, Michal a Markus. Reprezentovali NSR v skokoch na trampolíne. Manžel Václav zomrel v roku 2005 po dlhej a ťažkej chorobe. Jana pracuje ako trénerka gymnastiek v Štrasburgu, kde dosahuje so svojimi zverenkyňami veľmi dobré výsledky. Má jednu sestru, ktorá žije v Prahe a je detskou lekárkou. Je vydatá a má rodinu.

Lipót Aschner

Lipót Aschner sa narodil obchodníkovi Árminovi Aschner a Emanuelle Wertheimer 27. januára 1872 v obci Assakürt (Nové Sady) v nitrianskom grófstve. V štrnástich rokoch vyštudoval za obchodníka a v júni 1887 vo svojich pätnástich začal pracovať u súkromného podnikateľa Jánosa Gondu v Segedíne.

Po menších pracovných miestach Aschner skončil ako učeň 1. júna 1892 u Villanyos Izzólámpagyár (Electric Light Bulb Factory – továreň na výrobu žiaroviek). Postupne stúpal na pracovných pozíciách. Vo svojich tridsiatich dvoch rokoch po sérii juniorských pozícií sa stal v roku 1904 asistentom riaditeľa, v roku 1908 riaditeľom predaja, v roku 1918 obchodným riaditeľom, jeho talent bol hnacou silou kariérneho vzostupu do pozície vedenia.

Jeho syn Pál, narodený v roku 1908, ktorého mal s manželkou Annou Czettel, pracoval neskôr tiež v spoločnosti. Pod jeho vedením bolo vyrobených takmer 20 miliónov žiaroviek a 2,5 milióna elektrónok v zariadení Újpest v roku 1936. Tunsgram implementoval zjednotenie výskumu a produkcie: výroba dielov, vývoj produktov, výroba konečných produktov a predaj boli kontrolované jednotne.

Bol deportovaný gestapom do Dachau 19. marca 1944. Zachránili ho vlastníci Tunsgramu výkupným stotisíc frankov. V roku 1945 sa presťahoval do Ženevy, kde pokračoval v starostlivosti o aktivity továrne. Vrátil sa do Maďarska v júni 1947. Následne potom bol až do roku 1952 generálnym riaditeľom továrne. Napriek jeho vážnejším chorobám, naďalej ostával v Újpesti až do jeho smrti.

redakcia

Dnešný poľnohospodár

Výraznú časť našej samosprávy vždy tvorili aj rozľahlé lány a polia, na ktorých po stáročiach pracovali naši dedovia a pradedovia. V každom ročnom období sa nášmu oku naskytá iná farebná scenéria. Raz sú polia hnedé, potom zelené inokedy žlté – stále majú svoje čaro a pôvab.

Starajú sa o ne naši poľnohospodári, ktorí to majú z roka na rok ťažšie. Keď ich nesužuje sucho a vrtochy prírody pri sejbe, tak ich moria v lete pri žni časté búrky a dažde, ktoré nielenže predlžujú trvanie zberových prác, ale výrazne ovplyvňujú aj množstvo a kvalitu úrody. A keď sa aj urodí niečo naviac, pokles cien na trhoch potvrdzuje, že nárast ako-takej produkcie nemusí automaticky prispieť aj k zlepšeniu ekonomiky v agrosektore. V neposlednom rade ich trápia aj veľmi chabé dotácie, na rozdiel od iných štátov únie a skupovanie našej pôdy cudzími subjektmi zo zahraničia. Nestabilita trhu s agrárnymi komoditami oslabuje pozície prvovýroby. Prepady nákupných cien a neúmerný rast cien vstupov nerobia poľnohospodára stabilným a narúšajú normálny chod v našom najdôležitejšom reťazci.

Chov ošípaných a hovädzieho dobytka bol neodmysliteľnou súčasťou nášho regiónu, no v dnešných časoch je tento jav skôr rarita ako samozrejmosť. Na niektorých okolitých farmách už takmer neexistuje. Dovoz lacného mäsa pochybného pôvodu a zloženia je bežným úkazom a o zrušených mliečnych kvótach, o ktorých nemal bežný človek potuchy ani nehovorím. Kvalita sa stráca v kvantite a hrdý patriotizmus našinca je nenávratne preč. Či?

Chceme kúpiť veľa a za lacný peniaz, no na druhej strane tým škodíme práve sami sebe.

Pri absencii hospodárskych zvierat by naviac hrozilo, že lacnú krmovinársku pšenicu by sme nemohli použiť ako krmivo pre naše hospodárske zvieratá, ale boli by sme nútení predať ju za ceny, ktoré by ani nepokryli náklady. Zo živočíšnej výroby tržby predstavujú príjmy mesačné, naopak z rastlinnej výroby sú vyslovene sezónne, ktoré prichádzajú na účet iba po žatve, ba niekedy až koncom roka, čo zvyšuje napätie v dodávateľsko-odberateľských vzťahoch. Dnešný poľnohospodár musí preskočiť nejedno polienko, aby si v konečnom dôsledku paradoxne zarobil na chlebík.

Bolo by potrebné podporovať pestovateľov a plodiny, na ktoré má domáci pestovateľ zmluvu s domácim odberateľom, a tým by sa podporila naša sebestačnosť. Veď práve naše produkty a potraviny sú pre náš organizmus najlepšie, či sa jedná o cesnak, med alebo inú potravinársku surovinu.

Prínosom tunajšieho poľnohospodárstva sú aj nadštandardné vzťahy a ústretovosť s obcami v Mikroregióne Radošinka, personál družstva, ktorý si odovzdáva vedomosti z generácie na generáciu, čo zvyšuje efektivitu práce. Každý zamestnanec, tak ako súčiastka v stroji, je veľmi potrebný pre celkový chod a činnosť v tomto odvetví. Rastlinná a živočíšna výroba je prirodzenou väzbou, ktorú treba zachovať a nedopustiť, aby ju rôzne finančné skupiny, ktoré skupujú pôdu týmto spôsobom rozbili.

I napriek týmto úskaliam neodrádza nášho poľnohospodára pozitívne myslenie starých hodnôt a priorít. Vážme si ich, lebo práve vďaka nim máme každý deň na stole voňavý chlieb, ktorému sa svojou chuťou nič nevyrovná. Vážme si našu kultúru a históriu, lebo len tak môžeme odolať rôznym nástrahám tejto neľahkej doby.

Peter Matulník

Zmena územnej pôsobnosti Miestnej akčnej skupiny

Akceptovaním zo strany Pôdohospodárskej platobnej agentúry došlo k oficiálnemu rozšíreniu územnej pôsobnosti Občianskeho združenia (OZ) Mikroregión RADOŠINKA o nasledovné obce: Ardanovce, Blesovce, Biskupová, Bojná, Hajná Nová Ves, Horné Štitáre, Krtovce, Lipovník, Lužany, Malé Ripňany, Nitrianska Blatnica, Orešany, Radošina, Svrbice, Šalgovce, Urmince, Veľké Dvorany, Veľké Ripňany a Vozokany.

V nadväznosti na rozšírenie členskej základne a rozhodnutie orgánov Miestnej akčnej skupiny nastala tiež zmena na poste predsedu OZ, kde Mgr. Máriu Berecovú po štvorročnej činnosti vystriedal Mgr. Jozef Stankovský PhD., starosta obce Bojná. Dátum rozšírenia územnej pôsobnosti bol 11. marec 2015. Aktuálna územná pôsobnosť OZ Mikroregión RADOŠINKA je zobrazená na priloženej mape.

Kancelária MAS OZ Mikroregión Radošinka

Moje spomienky na Silu

Keď sa neznámi ľudia stretnú, zo slušnosti sa predstavia. Narodila som sa v Sile v deň, kedy fašisti začali pogrom na židov a noc dostala názov „Krištáľová noc“. Niektorí spoluobčania ma poznajú ako telesne postihnutú osobu s dvomi barlami. Už nežijú pamätníci, ktorí ma vídali ako ma mama nosila na rukách do troch rokov s roztiahnutými nožičkami v sadre. Sedávala som na upravenej stoličke tak naširoko, že mi predo mnou na stoličku prirobili stolček, kde som jedávala a mala som nejaké drevené hračky. Keďže moja mama dodržiavala pokyny lekárov, moje kĺby sa na tridsať rokov upravili. Už viete kto som, tak Vám môžem porozprávať, čo cítim.

Moji príbuzní ťažko pracovali, tak sa zodpovednosť nalepila aj na mňa. Nielen mojej rodine som vďačná za to, čo som dosiahla ako projektantka v stavoprojektoch, ale za vedomosti zo srdca tiež ďakujem pani učiteľke Emílii Rybovej a pánovi učiteľovi Jaroslavovi Čukanovi. Po maturite na priemyselnej škole stavebnej som išla pracovať do Priemstavu v Bratislave. Ten krok sa dá v dnešnej dobe prirovnať k odchodu do Írska.

Každé osamostatnenie mladého človeka je k nezaplateniu. Tento jedinec naberie veľa skúseností a vedomostí. Je pravda, že niekto aj zlyhá.

Ja som žila v Bratislave, v Nitre a v Trnave, ale najšťastnejšia som v Sile, lebo tu som sa narodila. Je mi veľmi ľúto, že táto „miestna časť“ nie je v Ottovej encyklopédii pod Novými Sadmi. Zostal nám len kataster Sila, básnik Janko Silan a autoatlas.

„Dovidenia“ nabudúce.

Ľudmila Pešková rod. Fusková

Kultúrny zážitok

Hoci jar prináša veľa práce v záhradách, predsa to nie je dôvod, aby človek nevyužil možnosť vycestovať za kultúrou.

8. apríla v tomto roku COOP Jednota Nitra, spotrebné družstvo v spolupráci s organizáciou Slovenský červený kríž v Nových Sadoch zorganizovali návštevu divadelného predstavenia v Divadle Andreja Bagara v Nitre.

Autorkou hry „Gazdiná roba“ je Gabriela Preissová. Starý príbeh nenaplnenej lásky v novom šate. Moravské viachlasé spevy, veľkorysá výprava, tanec, javisková mágia, to všetko prinieslo nevšedný umelecký zážitok. Niektorým návštevníkom by vyhovovalo menej spevu, tanca, skôr by sa priklonili ku klasike. Umenie však každý z nás môže vnímať rôzne.

Mgr. Valéria Fúsková

Návšteva knižnice

My, starší z materskej školy, máme radi knihy a preto sme sa veľmi potešili návšteve knižnice dňa 20. mája 2015.

Teta knihovníčka Ing. Zuzka Krčmárová nás privítala a predstavila nám priestory knižnice, ktoré boli plné kníh pre dospelých a deti. Na stolíku sa „pýšili“ nové detské leporelá a známe detské knihy od našich i zahraničných spisovateľov. Deti poznali ich názvy a obľúbené postavy.

Za vtipnú scénku o neposlušných kozliatkach sme dostali pochvalu a sladkú odmenu.

kolektív materskej školy

Činnosť Jednoty dôchodcov v Nových Sadoch

Ako ten čas rýchlo letí. Len pred nedávnom sme si priali v novom roku všetko najlepšie, hlavne veľa zdravia a už je polovica roka skoro za nami. Prichádza nám obzrieť sa trošku dozadu a zhodnotiť, čo sa od začiatku roka po súčasnosť v našej organizácii Jednoty dôchodcov a tiež v obci udialo.

Rok 2015 sme 24. januára začínali zábavou, ktorej sa zúčastnilo asi šesťdesiat členov. Všetci sme sa bavili, nálada bola vynikajúca, k čomu prispel i Rasťo Slivka hrou na harmonike a spevom, hlavne starších ľudových pesničiek. Pridali sme sa k nemu všetci, a tak sme si oprášili spomienky na našu mladosť. Zábava sa vydarila a teraz netrpezlivo čakáme na jej ďalší ročník.

K fašiangovému obdobiu sa viažu i zabíjačky. Jednu pre občanov usporiadal obecný úrad dňa 14. februára. Pri zabíjačke pomáhali aj niektoré obetavé členky našej organizácie. Poďakovanie patrí starostke Silvii Halvoníkovej, poslancom, našim členkám a všetkým, ktorí sa na prípravách zabíjačky podieľali.

Netrvalo dlho a znovu sme sa mali možnosť stretnúť, navzájom sa pozhovárať a trošku odreagovať od domácich starostí na výročnej schôdzi našej organizácie, ktorá sa konala 26. februára 2015. Na schôdzi sa zhodnotila práca za uplynulý rok a tiež sme zagratulovali jubilantom, ktorí sa dožili okrúhlych narodenín. Debata bola družná a aby sme nesedeli za stolom len tak nasucho, členky našej organizácie prekvapili prípravou chutného gulášu a tiež napečením výborných sladkých

či slaných koláčov.

Keďže sme už seniori a väčšinou každý z nás má aké také zdravotné problémy, predsedníčka našej organizácie Tatiana Balúchová vybavila seniorské poukazy do kúpeľov Sklené Teplice. Išlo sa dňa 24. apríla a zúčastnených bolo dvadsaťosem ľudí, z toho deväťnásť členov našej organizácie. V kúpeľoch si všetci oddýchli, zregenerovali svoje údy, nabrali energiu a plní vitality sa po návrate domov mohli pustiť do prác, ktoré ich čakali v záhradách a okolo domu.

Prišiel máj a s ním aj 15. výročie založenia organizácie Jednoty dôchodcov v Nových Sadoch. Slávnostná schôdza sa konala 21. mája. Začiatky organizácie a činnosť zhodnotila bývala predsedníčka Alžbeta Rizeková, ktorá privítala hostí i ostatných členov. Na začiatku mala organizácia tridsať členov a dnes ich má už osemdesiat. Dúfame, že sa k nám pridajú i ďalší. Prítomným sa prihovorila i súčasná predsedníčka Tatiana Balúchová. Obe poďakovali obecnému úradu i ďalším ľuďom za pomoc, ktorú poskytli našej organizácii. Schôdzu prišla pozdraviť aj starostka obce Silvia Halvoníková, ktorá vyzdvihla dobrú spoluprácu medzi obecným úradom a Jednotou dôchodcov. Do ďalšej činnosti nám popriala veľa úspechov a tiež veľa zdravia a optimizmu. Svojou prítomnosťou nás poctil aj predseda okresnej organizácie Jednoty dôchodcov v Nitre Ing. Ivan Liday s niekoľkými členmi okresnej organizácie. Tiež vyzdvihol našu činnosť a poprial nám veľa zdaru v ďalšej práci. Schôdzu spestril folklórny súbor z Vrábel a malé občerstvenie, ktoré opäť pripravili členovia našej organizácie.

Za všetku pomoc pri organizovaní schôdze či iných podujatí a tiež pri príprave občerstvenia, výbor Jednoty dôchodcov v Nových Sadoch vyslovuje veľké poďakovanie všetkým, ktorí sa o to pričinili a pričiňujú. Vďaka Vám za všetko.

Na záver pozývame členov našej organizácie i nečlenov do klubu dôchodcov, ktorý je otvorený každú druhú stredu v mesiaci. Chceme, aby pri družnej debate i rôznej činnosti zabudli aspoň na krátky čas na starosti a problémy, ktoré musia prekonávať, ktoré ich znepokojujú a začali sa pozerať na tento svet nielen cez čierne okuliare, ale aby si oddýchli a pochopili, že život môže byť i krajší.

za výbor Jednoty dôchodcov Nové Sady
Emília Michnová

Keď padali bomby

Každý človek si občas rád zaspomína. Ak je to spomienka na prežitú radostnú udalosť, poteší sa druhýkrát. Sú však zážitky v živote človeka, ktoré netešia, ale spomína aj na tie.

Jar v roku 1945 bola neľahká, ľudia sa obávali blížiaceho frontu. Keď 25. marca 1945 bombardovali Nitru, naši občania vedeli, že veľkonočné sviatky nebudú pokojné. Už od januára na rozkaz slovenskej vlády muselo civilné obyvateľstvo v obciach Sila, Ašakerť, Ujlaček a Šurianky, pod dozorom nemeckých vojakov pre nemeckú brannú moc kopať zákopy. Nemeckí vojaci boli ubytovaní v silskej škole od 20. januára do 30. marca. V Zoltánovom kaštieli bývalo nemecké veliteľstvo.

Náš spoluobčan pán Štefan Líška mal v tom roku len šestnásť rokov a hoci od skončenia druhej svetovej vojny už uplynulo sedemdesiat rokov, predsa si na tie udalosti dobre pamätá. Aj on sa zúčastňoval na prácach pri kopaní zákopov. Tie sa tiahli zo Sily, kde sú teraz postavené domky, smerom poza evanjelický cintorín až do Lukáčoviec. Na opačnej strane obce sa tiahli až k Šuriankam. Nad obcou prelietali spojenecké bojové lietadlá. Nálety znepokojovali ľudí pracujúcich na poli, báli sa voľne pohybovať i vo vlastných dvoroch. Pri jednom nálete črepina z bomby smrteľne zranila Michala Zábražného. Mal len dvadsaťjeden rokov. Neistota a strach občanov rástol. Začali si kopať jamy na ukrývanie živobytia a bunkre pre seba. Aj rodina Líškových prežila dva dni a noci v takomto bunkri.

Front prechádzal našou obcou 1. apríla 1945 – bola práve Veľkonočná nedeľa. Boje sa začali v ranných hodinách príchodom ruského vojska z Nitry. Počas prestrelky padol jeden nemecký vojak, pochovaný bol neďaleko rímsko-katolíckeho kostola. Nemci sa zdržovali v zákopoch, odkiaľ smerovala delostrelecká paľba. Zásahy poškodili viaceré strechy rodinných domov a stodôl. Pod presilou ruského vojska Nemci začali ustupovať smerom na Hlohovec a Piešťany. Ľudia vychádzali z úkrytov a vítali svojich osloboditeľov. Ponúkali im aj napečené veľkonočné koláče.

Ešte niekoľko týždňov prechádzali obcou ruské, rumunské a maďarské vojská. Druhá svetová vojna sa skončila 8. mája 1945. Z nemeckého zajatia sa vrátili vojaci, ktorí bojovali v Slovenskom národnom povstaní: Vojtech Bošanský, Jozef Ďurka, Augustín Fačkovec, Štefan Držík, Eliáš Pinkava, Ján Michalík a Alexander Richter.

Mgr. Valéria Fúsková

Nezabúdajú...

Po štyridsiatich rokoch aktívneho pracovného života sa doslova tešíme na roky zaslúženého dôchodku. Dokončíme, porobíme to, na čo nebol čas, budeme robiť len to, čo nás baví, pomôžeme s vnúčatami, budeme trochu cestovať.

Prejde pár mesiacov a zrazu človek zistí, že porobil všetko zameškané, povybavoval všetko potrebné. Hoci každý z nás dôchodcov sa venuje rôznej zmysluplnej činnosti, predsa tie dni sú občas trochu jednotvárne. Zvlášť, ak ten dôchodca je učiteľ zvyknutý na atmosféru veľkého pracovného kolektívu. Možno aj preto nás každoročne poteší pozvánka na priateľské posedenie pri príležitosti Dňa učiteľov. Vedenie základnej školy a bývalí kolegovia na nás nezabúdajú. Pohovoríme o sebe, svojich deťoch, vnúčatách, svojich dôchodcovských aktivitách. Zaujímame sa o dianie v škole, jej moderné vybavenie i o problémy, ktoré trápia našich pedagógov.

Janka Gaťárová, riaditeľka základnej školy, sa k nám prihovorila približne týmito slovami: „Milí naši, v živote človeka nastane obdobie, keď chtiac-nechtiac sa musí pozastaviť a obzrieť sa späť na cestu, ktorou prešiel. Obzrieť sa a zhodnotiť svoje vykonané dielo. Aj pre Vás prišiel čas, kedy si treba oddýchnuť a nerušene užívať plody svojej dlhoročnej práce. Hoci už nepredstupujete dennodenne pred školské lavice, z ktorých na Vás pozerajú dôveryhodné oči žiakov, ste neustále súčasťou nášho kolektívu. Vaša prítomnosť dýcha na nás, nielen prostredníctvom starých, v archíve uložených listín, kroník, ale hlavne cez úspechy školy. Sila každej školy spočíva v dobrých základoch. Jeden z pilierov ste postavili vy všetci pracovníci, ktorí ste tu pôsobili a v duchu svojich ideálov vychovali mnohé generácie žiakov a na svoj obraz aj ďalšie generácie zamestnancov. V dnešný sviatočný deň by som sa Vám chcela zo srdca poďakovať za všetky hodiny strávené s deťmi, za všetky myšlienky smerujúce k deťom, za všetku lásku a zapriať Vám veľa zdravia, životného odhodlania, radosti a blaženého pocitu z dobre vykonanej práce.“

Mgr. Valéria Fúsková

Žijú medzi nami

Dňa 4. decembra 1949 sa v Diakovciach narodil náš spoluobčan Štefan Matejdes. S rodičmi sa presťahoval z Maďarska a žil v Tešedíkove, kde vychodil aj základnú školu. Po skončení školy sa išiel učiť za murára a tu pracoval až do vojenčiny. Na vojenčinu nastúpil do Břeclavi. Slúžil tam dva roky ako psovod. Mal vzťah k prírode a okoliu. Po návrate domov so svojimi tromi kamarátmi rád chodieval pešo k rieke Váh, bola to jeho veľká záľuba. Radi pozorovali vtáky, ryby, zvieratká okolo Váhu a rád chytal i ryby. Zbieral samorasty, huby, rôzne bylinky a choval zajace a sliepky.

Pochádzal z viacčlennej rodiny. Bolo ich šesť detí. Nemali zabezpečené bývanie, tak sa rozhodli prísť bývať do Nových Sadov na bytovku. Býva tu už štyridsaťdva rokov. Pracoval ako kŕmič na Jednotnom roľníckom družstve v Nových Sadoch. Po roku prešiel do stavebnej skupiny a pracoval ako murár. Mal úraz a po úraze robil strážnika na družstve. Za mladých čias hrával aj v divadle v Tešedíkove.

V rokoch 1977 – 78 si urobil poľovnícke skúšky. Je poľovník, pravidelne pomáha pri Šarkaniáde. Pracoval vo výbore poľovníckeho zväzu päť rokov ako hospodár. Od roku 1975 pracuje v Krúžku mladých priateľov poľovníctva. Postupne ho viedli Michal Hajdúch, Ivan Vincent, neskôr ako krúžok Dubina Štefan Matejdes. Členmi sú zväčša žiaci základnej školy, ktorí pomáhajú pri zimnom zakrmovaní zvery, spoznávajú zver a jej stopy, zhotovujú kŕmidlá, pozorujú hniezdiská vtákov, pomáhajú pri výsadbe drevín. Tiež uskutočňoval rôzne prednášky a besedy s deťmi. Oboznamoval ich s výskytom zvierat v našom okolí ako sú zajac, bažant, jarabica poľná, srnčia zver, na rybníku v Malom Záluží a vodných plochách sa trvale

nachádza kačica divá, na jesenných ťahoch i hus divá. Z dravcov je rozšírený myšiak hôrny, sokol lastovičiar, hrdlička záhradná a holub hrivnák. Škodná zver je zastúpená líškou obyčajnou, kunou a tchorom.

V roku 1973 sa oženil a za manželku si zobral Juditu rod. Pavlovu, ktorá sa starala o výchovu ich detí. Keď deti vyrástli, pracovala v závode Elektroporcelán Čab. Manželka zomrela 17. januára 2011. Keď žila, chodili aj s deťmi radi do prírody a pozorovali okolie, zbierali huby a opekali, venovala sa šitiu, štrikovaniu a háčkovaniu.

Po smrti manželky chodí sám. Má dve deti. Syn Igor bol vyučený banský zámočník. Teraz pracuje na prepravnej lodi, zabezpečuje tovar, stará sa o stroje a čistotu lode. Je ženatý, má dve deti a býva na Starej Turej. Dcéra Marcela je vydatá a má syna Samka. Je žiakom základnej školy. Vnúčatá má veľmi rád a keď prídu na návštevu vždy sa im venuje. Chodí s nimi na futbal, na akcie organizované obcou, chodia spolu na prechádzky a zasväcuje ich do tajomstiev prírody.

Pánovi Matejdesovi prajem do ďalších rokov veľa zdravia, šťastia a rodinnej pohody.

Mgr. Zlatica Slížiková

Aby nezabudli pokolenia...

V dejinách každého národa dochádza k významným udalostiam, ku ktorým sa generácie vracajú, aby z nich čerpali poučenie v úsilí pre budovanie lepšej a šťastnejšej budúcnosti.

Medzi takéto zaraďujeme aj Slovenské národné povstanie (ďalej len SNP), ktoré sa hlboko zapísalo do povedomia slovenského národa. Stalo sa symbolom protifašistického odboja.

Na Slovensku už v marci 1939 boli organizované akcie proti nemeckému a slovenskému fašizmu. Podľa pokynov ilegálneho ústredného odboru boli organizované ilegálne okresné a miestne protifašistické bunky.

Pracovníci v ilegálnych bunkách sa zo začiatku zameriavali na rozširovanie letákov a plagátov, ktorými odhaľovali plány fašistov, burcovali ľud k sabotážam, zhotovovali falošné osobné doklady (viď knihu Milana Varsíka: Príbehy odvážnych, str. 193, kde v spomienke na M. Pavloviča Michal Rízek doslova povedal: „...majstrom na doklady bol vtedy Janko Kozák – pracovník obecného úradu v Nových Sadoch, vyrobil ich možno na stovky“) a oboznamovali ľud s pravou tvárou fašizmu.

Veľký odpor proti okupantom – fašistom v našom kraji nastáva v rokoch 1943 – 1944, pomocou odbojovej skupiny vytvorenej u nás v Malom Záluží a v Nových Sadoch. Jej členmi boli Striha Michal st., Sokol Jozef, Kozák Ján, Rízek Michal, Zmeko Štefan st., u ktorého sa tajne schádzali.

Začína tajná podpora odbojového a partizánskeho hnutia v okolí Myjavy, Skýcova a Zlatna (zlatomoravecká oblasť). Podpora pozostávala z finančných a hmotných prostriedkov, ako v rozširovaní letákov a ilegálnej tlače. Iní odchádzali do hôr, aby so zbraňou v ruke bojovali proti tým, ktorí okupovali našu vlasť.

Do ilegálneho odboja a oslobodzovacích bojov v SNP, v partizánskom hnutí, v bojoch proti fašizmu boli zapojení nasledovní účastníci z našej obce: Sokol Jozef, Kulich Pavol, Kulich Juraj, Sako Štefan, Kozák Ján, Michalík Ján, Pinkava Eliaš, Držík Štefan, Gaťár Štefan, Frančiak Filip, Ingeli Štefan, Ingeli Ján, Sako Martin, Hučko Michal, Hučko Martin, Ing. Husák Ján generálporučík v.v., JUDr. Michalík Michal.

Spomedzi všetkých týchto menovaných účastníkov je už len Ing. Ján Husák generálporučík žijúci v obci Skýcov, ktorého osobné vyznanie z roku 1987 Vám predkladáme:

Som rád, že patrím do generácie, ktorá mohla byť priamym účastníkom SNP, pracovať, ideovo odborne rásť v najrevolučnejších premenách vývoja našej vlasti.

Človek prichádzajúci na svet, nevyberá si podmienky do ktorých sa narodí. Ani so mnou to nebolo inak, keď som v roku 1923 začínal svoju životnú dráhu v chudobnej maloroľníckej rodine v osade Ceroviny v Nových Sadoch v okrese Nitra.

Spomienky na mladý život vyvolávajú u mňa obyčajne smutné pocity na vtedajšie neutešené podmienky, ale tiež radosť, že to je tak dávno minulé a neopakovateľné.

Bieda v malom domčeku zo surovej tehly s hlinenou podlahou, kde bolo v ďalších siedmych rokoch už päť detí, chlapcov, a naviac v dobe, kedy začínala pôsobiť všeobecná hospodárska kríza, otec odchádza za prácou do Francie. Zmenilo sa postavenie matky, ktorá ostala doma s maličkými deťmi, na krajne kritickú životnú úroveň. Dôsledky nenechali dlho čakať na choroby, končiace smrťou mojich dvoch mladších bratov.

Za pár rokov túto zložitú situáciu našej rodiny ešte zhoršila nezvestnosť otca v zahraničí, až po dlhšej dobe sme sa dozvedeli, že zomrel. Keď chcela matka uživiť tri deti, musela pracovať nielen doma, ale tiež u bohatých sedliakov, od východu do západu slnka. Ani ja som nepoznal, čo sú to školské prázdniny alebo voľno po príchode zo školy. Pracoval som, možno povedať slúžil u miestnych sedliakov a hostinského, obyčajne za nepatrnú finančnú čiastku a stravu.

Hneď po ukončení základnej školy, nemohol som ani pomyslieť na ďalšie štúdium. Nastala pre mňa už v tomto mladistvom veku úmorná práca sezónneho robotníka na výstavbe železničnej trate Zbehy, s dennou dochádzkou šesť kilometrovej vzdialenosti. Nepokračovať v štúdiu a pracovať, bolo jediným východiskom, ako som mohol pomôcť matke v krutej finančnej tiesni pre živenie štvorčlennej rodiny a vytvoriť tiež podmienky k štúdiu na meštianskej škole i vo vyučení v odbornom remesle v tej dobe, mladších bratov Michala a Pavla.

Bieda a ťažká práca formovali vo mne tvrdého a húževnatého chlapa. Medzi robotníkmi na železnici, začali sa vo mne utvárať aj prvé politické postoje. Práve tam, ešte neskúsený chlapec, počul som prvýkrát názory o nespokojnosti s politikou ľudáckej vlády a o nútenosti rozvrátenia klérofašistického režimu vtedajšieho Slovenského štátu, kritiku na neriešenie, ale ešte sa zhoršujúce podmienky hlavne malých roľníkov a vykorisťovania robotníkov.

S takýmito myšlienkami som odišiel zo zapadnutej maličkej osady do vojenskej základnej služby 1. októbra 1943. Do armády som prišiel v období, keď už aj tam narastali protinemecké a protiľudácke nálady a objavili sa prví zbehovia k partizánom, tiež od nášho útvaru v Poprade.

V základnej vojenskej príprave nováčikov aj v poddôstojníckej škole výcvik bol krutý, nebolo vzácnosťou hrubé zachádzanie s vojakmi a tzv. nemecký dril. Boli však jednotliví rotmajstri a mladší dôstojníci, ktorí nás viedli k vysokej vycvičenosti tichými dôvernými poznámkami – budete to ešte potrebovať. Keď som bol v letných mesiacoch 1944 požiadaný o účasť v pripravovanej skupinke vojakov predurčených do strážnej zmeny pre umožnenie v prípade potreby bezpečného vstupu partizánov do našich kasární, neváhal som ani najmenej podieľať sa na takejto úlohe. Toto sa uskutočnilo 29. augusta 1944 v ranných hodinách.

Prvých bojov so zahájením SNP som sa zúčastnil v rámci nášho útvaru pri obrane mesta Poprad, v dedinkách Kvetnica a Hranovnica. Spomínam na to ešte i dnes s pohnutím. Bolo to prvé stretnutie a boj s fašistami. Pociťovať prvé bojové úspechy aj neúspechy, vidieť prvých ťažko ranených a mŕtvych z našich radov, počúvať prvé povely k boju, ale aj zažiť ustupovanie z obranných pozícií pri Spišskej Sobote, pri Poprade – Veľká a v ďalších dňoch i pri Kvetnici a Hranovniciach, vyvolávalo nielen zlosť a nenávisť k Hitlerovcom, ale aj smútok a prvé sklamania. Po troch bojových dňoch bez odpočinku, nasledoval v noci úmorný peší presun rozrušenej jednotky, v zložitých terénnych podmienkach hôr Slovenského raja do Červenej Skaly. Bola to nielen skúška nervov, ale aj pevnej vôle zobrať všetky sily a v novo organizovanom bojovom útvare pomstiť sa fašistom.

Náš peší pluk, v ktorom som bol určený do funkcie veliteľa bojového družstva o dvanástich mužoch sa úspešne presunul do priestoru lesa južne Telgárt. Boj o Telgárt začal 6. septembra v skorých ranných hodinách za účinnej podpory delostreleckej paľby. Útoky proti Nemcom, striedané i úspešnou obranou boli bojový peklom, kde na poli boja priestranstva na prístupoch k Telgártu ostala v niekoľkých dňoch bojov nejedna slnkom zčernalá mŕtvola. Nemci, besniaci v beznádeji Telgárt udržať, ho zapálili a vraždili nevinné obyvateľstvo. To nás ešte viac burcovalo do boja proti fašistickým vrahom. Nástup – postup Nemcov bol nielen zastavený úsilím vojenských jednotiek a partizánov, ale boli zatlačení späť k Hrabušiciam. Naša jednotka postúpila taktiež k Hrabušickej píle, tam sme pod velením poručíka Káma, veliteľa čaty v rámci roty nadporučíka Chrenku zaujali obranné postavenie, ktoré sme udržali skoro tri týždne. Spomínam s akým nadšením sa v bojových prestávkach hovorilo o úspešnom boji pri Telgárte a aj medzi vojakmi sa skloňovala organizačná schopnosť „Železného“ kapitána Staneka a partizánov.

Nechcem rozvádzať ďalšie bojové okamihy mojej účasti v SNP, ale o nič ľahšie ani menej krutejšie, i keď pod presilou fašistov už nie tak úspešné, neboli boje ani pri bránení postupu Nemcov pri Dobšinskej ľadovej jaskyni, v bojoch o Šumiac, Pohorelú a Heľpu. Nikdy nie je možné zabudnúť na situáciu pri dedinke Jasenie, kedy bolo nutné prejsť na plnenie bojových úloh v ťažkých jesenných a zimných podmienkach hôr. Velenia utvorenej skupiny vojakov sa ujal jeden z prítomných podporučíkov.

Nasledoval úmorný prechod cez vrch Chabenec na Maguru, Železnô a ďalej smerom na Sliače, bez akýchkoľvek zásob potravín. Za dažďa a padania snehu, bolo možné len krátko odpočívať pod holým nebom a iba spadnuté stromy, les boli

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

(od posledného vydania)

Blahoželáme mladomanželom

Thomas Alfons Heinzler – Jana Danišová
Miroslav Benický – Daniela Reptová
Michal Gabalec – Lívia Čuchtová

Prišli na svet

Ema Bianka Pudelková
Viktória Matulníková
Ema Gregorová
Nela Sláviková

Naši noví obyvatelia

Zuzana Fiamová
Mgr. Ján Chrenšč
Zuzana Molnárová
Simona Molnárová
Veronika Molnárová
Juraj Molnár
Pavol Šunderlík
Eva Danišová
Ivan Daniš
Róbert Sipina
Iveta Benková
Michal Benko
Michaela Benková
Kristína Horváthová
Iveta Horváthová
Damián Peter Pudelka
Jana Dalimanová

Navždy nás opustili

Mária Pinkavová – 85 rokov
Viliam Beňo – 85 rokov
Helena Ondrušková – 84 rokov
Blažej Slivka – 92 rokov
Gizela Černická – 88 rokov
Mikuláš Bernát – 68 rokov
Ján Krošlák – 73 rokov
Miloslav Michalík – 66 rokov
Milan Tomka – 85 rokov
Emília Fačkovcová – 79 rokov
Viliam Masaryk – 84 rokov
Marek Chmelan – 40 rokov

ochranou proti mrazivému vetru a nepohode. Niekoľko dní nám boli potravou len lesné plody, hlavne čučoriedky. Sychravé jesenné počasie v prvej polovičke novembra, v uvedených podmienkach, prinieslo aj mne ochorenie so zápalom pohrudnice. Nepomohla ani dobrá snaha poskytnutej pomoci obyvateľmi Vyšného Sliača. Razie Hitlerovcov sa stávali čoraz nebezpečnejšie aj pre tieto podhorské dedinky a náročnejšie liečenie v okolí Ružomberka sa ukazovalo nemožným, vznikal vážny predpoklad padnutia do zajatia Nemcom. Pomáhala mladá učiteľka zo Stredného Sliača, získavala dokumenty typu lesného robotníka s možnosťou presunu do západného Slovenska, a tak som sa doliečoval doma za pomoci lekára z Veľkých Ripňan.

Pobyt v okolí terajších Nových Sadov (Ašakerť) sa stával pre mňa nebezpečným. Darilo sa však v prvých dňoch januára 1945 naviazať spojenie so spojkou partizánskeho odriadu „Národný mstiteľ", pôsobiaceho v Inoveckých horách, ktorému velil kapitán Maksimo V.I. V tomto odriade som pôsobil ako partizán, hlavne v okolí Zlatna a Skýcova, až do príchodu Sovietskej armády a rozpustenia partizánskeho odriadu dňom 3. apríla 1945.

Spomínam, aké vzrušujúce bolo absolvovať s partizánskou spojkou zložitý prechod k partizánskemu odriadu, kedy bolo treba najprv odcudziť zbraň v kasárňach v Hlohovci a ďalšiu noc smerom na Zlatno prejsť cez most rozvodnenej rieky Nitry vo Výčapoch – Opatovciach, ktorý bol strážený nemeckou hliadkou. Nie menej vzrušujúce, veľmi namáhavé a s nervovým vypätím boli prieskumy na úseku zo Zlatna do Zlatých Moraviec, kedy k získaniu pohybu a pobytu Nemcov a ďalších úloh, bolo treba v noci za mrazov prechádzať rozvodnené potôčky, riečku Žitavu a do rána mokrý, obyčajne so zamrznutým odevom vrátiť sa späť k odriadu. Z rady ďalších partizánskych akcií, navždy mi ostane v pamäti boj s nemeckou výpravou, ktorá chcela likvidovať odriad „Národný mstiteľ" v Zlatne, čo skončilo naším úspechom.

K celkovej činnosti nášho partizánskeho odriadu považujem za významné spomenúť obetavú pomoc obyvateľov Zlatna a Skýcova, bez ktorej by partizáni nemohli úspešne plniť svoje bojové úlohy. Aj ja som tam našiel veľmi blízkych priateľov v rodinách Márii Kučovej a Márii Černákovej. Občania týchto dedín pomáhali bez ohľadu na nebezpečenstvo, ktoré im z toho plynulo. Toto nebezpečenstvo sa ukázalo keď fašistickí Nemci kruto a barbarsky vypálili celú obec Skýcov.

Pri spomienkach na SNP, aj keď som vtedy ešte plne nechápal hlboký význam internacionalizmu, mám živé v pamäti s akým nadšením, obdivom a úctou sme sa pozerali na doslova bratskú pomoc našich partizánskych sovietskych predstaviteľov a ako pozdvihovali našu bojovú náladu, to sme nielen počuli, ale i cítili ich pomoc, ktorá prichádzala od Sovietskeho zväzu prísunom zbraní a zásob vzdušnou dopravou a hlavne grandióznou Karpatsko-dukelskou operáciou a po nej následné oslobodzovanie Československa.

Zároveň vidím ako dnes, to ohromné nadšenie, odvahu, smelosť a rozhodnosť veľkého množstva ľudí, od najmladšieho až po najstaršie pokolenie, ako sa zapojovali na výzvu strany a pod jej vedením do SNP – boja proti fašizmu bez ohľadu na nebezpečenstvo, ktoré im hrozilo od prisluhovačov klerofašistického režimu a nemeckých okupantov.

Revolučné nadšenie z bojov v SNP a v partizánskom odriade ma nadchlo po ukončení vojny pre vzťah k armáde, k čomu taktiež podporou tohto vzťahu veľmi prispela moja už nastávajúca manželka Magdalena, členka strany zo starej komunistickej rodiny. Uvedomoval som si, že vojenská služba, ako celoživotné povolanie nebude ľahká, ale pochopil som aj to, že armáda mladé robotnícke kádre preto získava, že ich v skutočnosti potrebuje.

Pri dokončovaní základnej vojenskej služby v jeseni 1945, rozhodol som sa pre ďalšiu činnú službu a v ďalšom období sa prihlásil k stredoškolskému vojenskému vzdelaniu do vojenského učilišťa v Nitre a získal tak dôstojnícku hodnosť – poručík. Armáda však, hlavne na začiatku 50. rokov potrebovala i vysoko kvalifikované robotnícke kádre.

Preto som požiadal o absolvovanie Vojenskej akadémie, kde som úspešne získal vysokoškolské vojenské vzdelanie a ešte aktívnejšie sa tak mohol zapojiť do budovania novej Československej ľudovej armády (ďalej len ČSĽA). Vysoko si vážim dôvery, že som bol ustanovený do rôznych zodpovedných veliteľských a náčelníckych funkcií, ako je veliteľ útvaru leteckej technickej divízie, zástupca veliteľa na leteckej armáde, rôzne náčelnícke funkcie na MNO, vrátane Náčelníka kancelárie ministra NO a posledných deväť rokov služby v armáde v Spojenom velení armád – účastníkov Varšavskej zmluvy v Moskve. Za dôveru som sa snažil odplácať svoj dlh nielen čestnou služobnou činnosťou, ale tiež angažovanou straníckou prácou. Bolo pre mňa ohromnou životnou i straníckou školou, že mi bola daná dôvera vykonávať po niekoľko funkčných období také straníckе funkcie ako je člen výboru ZO KSČ, predseda ZO KSČ, člen KRK v rámci divízie, armády, na MNO a sedem rokov ako člen Miestneho výboru KSČ v Moskve.

Pri všetkej práci nadchýnalo ma vždy vedomie pocitu zodpovednosti, že patrím do generácie, ktorá môže odovzdávať všetky svoje sily a schopnosti v prospech rozvoja našej socialistickej spoločnosti od aktívnej účasti v SNP, ako aj pri ďalšej náročnej činnosti v zložitých obdobiach úspechov i problémov vo vývoji našej strany, štátu i armády a som rád, že mám aspoň maličký a skromný podiel na tom, čoho bolo dosiahnuté v našej rozvíjajúcej sa socialistickej spoločnosti a v nej i ČSĽA. Vždy som si hlboko uvedomoval, že len socialistická spoločnosť dáva také možnosti, kedy z chlapca topiaceho sa v biede za buržoáznej republiky, mohol postupne vyrásť v dnešnej spoločnosti - ČSSR na generála ČSĽA. Navždy si budem nesmierne vážiť, že tak vysoko oceňovalo vedenie strany, štátu a armády moju prácu pri plnení úloh na výstavbe ČSĽA, zvyšovaní jej bojovej pohotovosti a v upevňovaní bojovej internacionálnej družby s armádami účastníkov Varšavskej zmluvy. Je hrdé byť nositeľom vysokých štátnych vyznamenaní, ako je Rád červenej zástavy, Rád červenej hviezdy, Rád práce, za vynikajúcu prácu a ďalších dvadsaťjeden československých a zahraničných medailí.

Som tiež šťastným manželom a otcom, ktorý mal vždy až obetavé porozumenie manželky pre výkon vojenskej služby. Vychovali sme tri dcéry, všetky čestne i úspešne plnia svoje úlohy na pracoviskách. Spoločnú radosť v rodine máme tiež z piatich vnúčat. Snáď budem mať i dobrých pokračovateľov môjho vojenského povolania. Najstarší vnuk končí štvrtý ročník vojenskej strednej školy v Nitre a mladší vnuk je v prvom ročníku Vojenského gymnázia SNP v Banskej Bystrici.

Po štyridsať jedna rokoch vojenskej služby, odišiel som v roku 1986 do dôchodku.

Tento materiál je spracovaný z podkladov Ing. Jána Husáka, generálmajora v zálohe. Rodinné biedne pomery, ako uvádza z čias detstva i neskôr až do nástupu základnej vojenskej služby, potvrdzujem, že sú pravdivé, vyrastal som i ja v tom prostredí a poznal podrobne jeho, ako i celú jeho rodinu.

Malé Zálužie 6. marca 1987
Spracoval: Michal Rizek Malé Zálužie 91. člen historicko-dokumentačnej komisie, Oblastný výbor Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov v Nitre

Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

Svätourbanské zoborské slávnosti

Sviatok sv. Urbana – patróna vinohradníkov sa oslavoval už po piaty krát na Zobore, v tradičnej vinohradníckej oblasti Nitry, podujatím Svätourbanské zoborské slávnosti. V dňoch 22. mája až 24. mája 2015 ste mali jedinečnú možnosť navštíviť Zoborské trhové mestečko na priestranstve pred penziónom ARTin, zúčastniť sa ochutnávky halušiek zo súťaže o varešku Jožka Dóczyho, vychutnať si Oldies party, Beátu Dubasovú, Desmod, hudobné i tanečné vystúpenia a ďalšiu bohatú ponuku atrakcií pre deti a dospelých. Hlavnými organizátormi podujatia je Mesto Nitra, Nitriansky samosprávny kraj a Bercash, s.r.o. Som veľmi rada, že na tomto prestížnom podujatí vystúpili aj žiaci Súkromnej základnej umeleckej školy Evy Pacovskej a o tom, že naše vystúpenie sa stretlo s veľkým úspechom svedčí aj fakt, že už teraz máme pozvanie od organizátorov na budúci ročník. Marianka Cingelová, Natálka Plesníková, Sophinka Miškóciová, Danielka Benďáková, Terezka Danišová, Lenka Horváthová, Peťka Bieliková, Matúško Ábel a Viktória Stachová – úspešne reprezentovali školu a ja len verím, že aj ďalší žiaci ich budú nasledovať. Veľká vďaka rodičom za ochotu a spoluprácu.

Eva Pacovská
riaditeľka školy

Vystúpenie v Podhoranoch

Dňa 30. mája 2015 vystúpili žiaci Súkromnej základnej umeleckej školy Evy Pacovskej na oslavách Medzinárodného dňa detí v Podhoranoch. Za sprievodu kapely v zložení Alojz Benďák, Števo Hotový, Daniel Bihány, Vlado Kutnár, Igor Duška prezentovali deti svoje spevácke umenie s veľkým nadšením. Vystúpenie sa stretlo s pozitívnym ohlasom a my sa už teraz tešíme na letnú slávnosť v Nových Sadoch, ktorá sa uskutoční 8. augusta 2015 a kde budeme mať možnosť predstaviť sa domácemu publiku. Predstavia sa Vám Marianka Cingelová, Natálka Plesníková, Terezka Gálová, Terezka Danišová, Sophinka Miškóciová, Danielka Benďáková, Matúško Ábel, Viktorka Blašková, Viki Stachová, Marcel Dragúň.

Srdečne Vás pozývame.
Vďaka deťom a rodičom
za spoluprácu.
Eva Pacovská
riaditeľka školy

Základná umelecká škola v Nových Sadoch

Aj v budúcom školskom roku 2015/2016 sa pre všetky deti z našej obce a okolia otvára Súkromná základná umelecká škola, ktorá pokračuje už štvrtý rok vo svojich umeleckých aktivitách. V tejto škole deti majú možnosť získavať umelecké vzdelanie a rozvíjať svoje nadanie v oblasti hudobnej, tanečnej a literárno-dramatickej priamo v našej obci. Štúdium je určené všetkým deťom, ktoré majú záujem naučiť sa niečo viac. Spievať, tancovať, hrať na hudobný nástroj, moderovať, nacvičiť malé divadelné predstavenie a v neposlednom rade aj rozumne využívať svoj voľný čas.

Aj v školskom roku 2015/2016 zriadime pre najmenších záujemcov tzv. prípravné štúdium pre deti od piateho roku (bude zriadené v MŠ Nové Sady a MŠ Čab). Cieľom tohto štúdia je spoznávanie a rozvíjanie umeleckých schopností dieťaťa a jeho následné zaradenie do príslušného umeleckého odboru v ďalšom školskom roku. V ZŠ Nové Sady bude aj naďalej prebiehať výuka v hudobnom a tanečnom odbore.

V tomto školskom roku sa nám podarilo založiť aj folklórny súbor, ktorý pracuje pri SZUŠ pod vedením Mgr. Lucky Šutkovej. Členovia súboru už majú za sebou prvé vystúpenia a my medzi nami radi privítame ďalších záujemcov.

Veľkú radosť majú deti aj z nácvikov so živou kapelou, v ktorej sa Vám predstavia aj naši domáci hudobníci – Alojz Benďák a Števo Hotový. Už teraz sa na Vás tešíme na našom vystúpení 8. augusta 2015 v Nových Sadoch.

Z našich aktivít ešte spomeniem množstvo vystúpení, ktoré sme v tomto školskom roku absolvovali a veľmi nás tešia a zároveň povzbudzujú do budúcna pozitívne ohlasy, s ktorými sa stretávame: Vystúpenie na obecnom úrade – Mesiac úcty k starším, Oslavy J. Silana, Vianočné vystúpenia – Čab, Topoľčianky, Ludanice, Prehliadka tvorivosti v Nitre, Deň matiek Čab, Svätourbanské zoborské slávnosti, MDD Podhorany, Deň otcov Ludanice. Zúčastnili sme sa aj mnohých súťaží, spomeniem aspoň celoslovenskú súťaž v speve populárnych piesní Bojnická Perla, kde naša žiačka Viki Stachová obsadila v mimoriadne silnej konkurencii 2. miesto.

Blížia sa nám letné prázdniny a tak Vám, milí žiaci, prajem prekrásne leto, plné slnka a nových dobrodružstiev. Už teraz sa spolu s mojimi kolegami na Vás teším v novom školskom roku.

V prípade Vášho záujmu
nás kontaktujte.
www.szus-pacovska.sk

0907 745 955
Eva Pacovská
zriaďovateľka školy

Mám básničku na jazýčku

Prvého apríla 2015 privítala Materská škola Lužianky kamarátov z okolitých materských škôl. Uskutočnil sa prednes detskej poézie a prózy pod názvom „Mám básničku na jazýčku“. Lucka Matušíková predniesla veršovanú prózu od Ľudmily Podjavorinskej – Žabiatko a Peťka Novotná od Eleny Čepčekovej – Leporelo. Obidve naše predškoláčky prednášali plynule, zrozumiteľne a bezprostredne s milým úsmevom na tvári. Všetky deti boli obdarované diplomom a malým darčekom.

V Materskej škole Lužianky sme sa cítili príjemne a radi prijmeme pozvanie aj na budúci školský rok.

kolektív materskej školy

Ako sa piataci divadelnému kumštu priúčali

Zasadil raz dedko repu. V záhrade svojej pekne do prostriedku. Staral sa o ňu, vzorne sa staral. Repa rástla, rástla až bola veľká ako dom a zo zeme nechcela ísť von. Pomoc musel vyhľadať a všetkých v dome do práce pekne zapájať.

Príbeh o dedkovi, ktorý ťahal zo zeme repu sa stal u našich piatakov vďačným námetom k tomu, aby nacvičili divadielko s maňuškami a spestrili 1. apríl žiakom prvého stupňa.

Na dolnej chodbe si rozložili divadelnú scénu a veselo privítali svojich prvých divákov. Piataci z 5.A hrali rozprávku pre žiakov 2. a 3. ročníka a piataci z 5.B zahrali pre prvákov a štvrtákov.

Svoje poznatky z hodín literatúry tak mohli pretaviť na reálny zážitok, stáť pred obecenstvom a snažiť sa podať čo najlepší herecký výkon. Divadielko ich chytilo za srdiečka, o čom svedčil aj ich zápal pre neustále vylepšovanie rozprávky i rekvizít.

Dedkovi sa v rozprávke nakoniec repu zo zeme podarilo vytiahnuť aj vďaka pomoci priateľov a piataci, posmelení úspechom a obohatení o nový zážitok, si našli nový námet na ďalšie divadelné predstavenie. Mala by to byť Červená čiapočka.

Mgr. Mário Ručkay

Futbalová prípravka

Príprava najmenších športovcov – futbalistov na Základnej škole s materskou školou Nové Sady pokračovala i počas uplynulého školského roka formou krúžku, ktorý viedol pán učiteľ Mgr. Stanislav Ešše. Tento krúžok bol určený pre žiakov 1. – 4. ročníka.

Deti sa s radosťou zúčastňovali tréningov na multifunkčnom ihrisku alebo v budove školy. Okrem tréningov sme sa niekoľkokrát stretli i na turnajoch, ktoré sa konali na ihrisku Cirkevného centra voľného času. Vzhľadom k tomu, že najmladší futbalisti majú veľmi málo príležitostí hrať futbal s inými družstvami, boli tieto turnaje príjemným osviežením tréningových jednotiek.

Vyhodnotenie sezóny sa konalo 7. júna a medaily odovzdával bývalý futbalový reprezentant Ľubomír Moravčík.

Mgr. Martina Mažárová

Dve výročia jednou exkurziou a ešte čosi naviac

V tomto roku si pripomíname dve okrúhle výročia. 200 rokov od narodenia Ľudovíta Štúra a 70 rokov od ukončenia najhroznejšej vojny v doterajších dejinách ľudstva. Tieto dve aktuálne výročia sme zapracovali do našich plánov exkurzií a výletov a v apríli, keď nám jarné slniečko umožnilo slobodný rozlet, prišiel čas na exkurziu na Jankov vŕšok a do Uhrovca.

K týmto cieľom sme ešte pripojili návštevu Brodzian, kde sme sa zoznámili so životom a tvorbou jedného z najvýznamnejších ruských spisovateľov – A.S. Puškina. Okrem jeho života a tvorby sme spoznali aj jeho blízkych a ich osudy.

Z Brodzian smeroval náš autobus do významného strediska partizánskeho odboja na Jankov vŕšok. V súvislosti s ukončením druhej svetovej vojny sme pobudli pri pamätníku ľudí, ktorí neváhali riskovať svoje vlastné životy a so zbraňou v ruke vystúpili proti agresorom na obranu slobody.

Od pamätníka smerovali naše kroky k systému partizánskych bunkrov a strážnych postavení, ktoré partizánom slúžili ako ich dočasný domov. Viacerí sme skonštatovali, že prežiť pár dní v takýchto podmienkach by bolo dobrodružstvom, no nevedeli by sme si predstaviť žiť takto niekoľko mesiacov a najmä v zimnom období.

Jankov vŕšok sme opúšťali s drobným mrholením, ktoré akoby umocňovalo pocity z tohto pamätného miesta. Za oknami autobusu sa mihali stromy lemujúce našu cestu do Uhrovca.

V Uhrovci bol našim cieľom dom, v ktorom sa narodili dvaja naši velikáni. Jedným z nich bol Ľudovít Štúr – básnik, novinár, politik, no najmä jazykovedec, ktorý sa zaslúžil o kodifikovanie spisovného jazyka Slovákov v roku 1843.

V múzeu, ktoré sa nachádza v prednej časti jeho rodného domu, nám sympatická sprievodkyňa porozprávala o jeho detstve, literárnej tvorbe i tragickej smrti.

Potom sme sa presunuli do zadnej časti múzea, kde sme absolvovali prednášku o ďalšej významnej osobnosti Slovenska, ktorá sa narodila v tom istom dome ako Ľudovít Štúr. Touto osobnosťou bol politik Alexander Dubček, spájaný s pokusom o reformu socializmu a so smutne známym rokom 1968. Dve významné osobnosti, velikáni národa a jeden dom, ktorý ich spája. Vraj nikde v Európe nie je dom, v ktorom by prišli na svet dve tak významné osobnosti jedného národa. Len náš Uhrovec sa tým môže popýšiť.

Rok 2015 je rokom dvoch významných výročí. Pred 200 rokmi prišiel na svet človek, ktorý sa významne zaslúžil o prežitie Slovákov v Uhorsku. Druhé výročie je poznamenané množstvom obetí, ktoré druhá svetová vojna vyžiadala. Bolo ich príliš veľa.

Mgr. Mário Ručkay

Slovenské hrady a zámky v povestiach

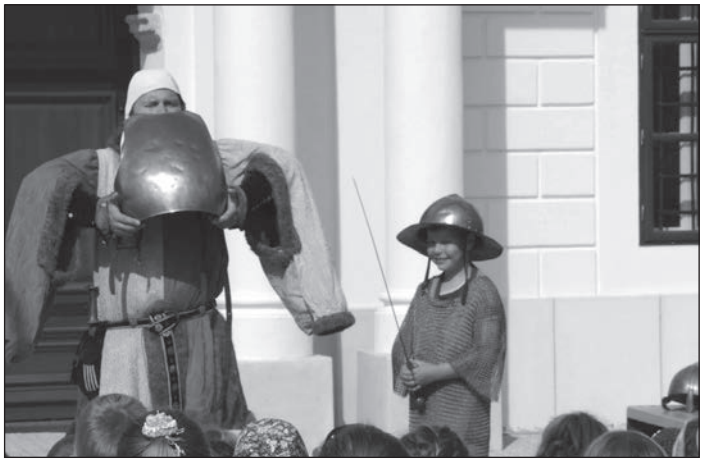
Naša krajina je bohatá nielen na prírodné krásy, ale aj na históriu, ktorú by bolo nerozumné nepoznať. Súčasťou tejto histórie sú aj naše hrady a zámky. Máme ich veľa, veľmi veľa. Mnohé sú prístupné, zrekonštruované, iné sú už len hromadou kamenia, ktorá vypovedá, že tu svojou ťažkou prácou poddaní vybudovali bezpečný príbytok pre svojho hradného pána. Ku každému hradu na našom Slovensku sa viaže aspoň jedna povesť. V jednej čert vykope hlbokú brázdu, aby rozdelil dedičstvo dvoch rozvadených bratov, v druhej sa dozvieme o sile ľudskej lásky, vďaka ktorej sa aj na neživej skale objaví prameň čistej priezračnej vody a hradný pán získa to, po čom tak dlho túžil.

Povestí je veľa, neúrekom. Piataci sa vďaka projektu „Povesti o našich hradoch a zámkoch“ túlali po celom Slovensku. Zozbierali krásne príbehy o spravodlivých chudobných ľuďoch, nespravodlivých šľachticoch, o krvavých výčinoch Alžbety Báthoryovej, božích súdoch, či zázrakoch pri nespravodlivo odsúdených ľuďoch. Spoznali príbeh nitrianskeho Corgoňa, Omara a Fatimy, ale aj škriatka cestovateľa, ktorý každý rok prechádzajúc Bratislavou, obracal bratislavský hrad a robil si z neho posteľ. Pri Paukových slovách: „ Do roka a do dňa sa stretneme na Božom súde!“, ktoré zakričal Stiborovi zo Stiboríc pred pádom do priepasti, viacerým prebehli zimomriavky po chrbte.

Nuž nevyčerpateľné a veľmi poučné i pre dnešné časy sú výtvory nášho ľudu. Jeho rozprávky, piesne, povesti i kratšie literárne formy sú skutočne naším cenným kultúrnym bohatstvom.

Mgr. Mário Ručkay

O stredoveku netradične

Rozložené sedenie pred kaštieľom, slnko a jemný vánok. Pred vchodom do kaštieľa dvaja páni v dobovom oblečení rytiera a panoša, za nimi porozkladané najpoužívanejšie zbrane stredoveku. Takto nás mohli niektorí občania zazrieť vo štvrtok počas vyučovania. Mali sme totiž „stredovek netradične".

Dvaja členovia skupiny historického šermu k nám zavítali so svojou pútavou prednáškou o stredoveku, no najmä o vývoji niektorých stredovekých zbraní. Prednáška bola prepletená ukážkami boja muža proti mužovi s jednotlivými zbraňami a okorenená humornými scénkami a hláškami, ktoré vyčarovali výbuchy smiechu a dobrú náladu. Páni rytieri nás previedli históriou jednotlivých druhov zbraní.

V našej potulke po histórii sme sa zastavili až pri prvých palných zbraniach, ktoré postupne boli zavádzané do vojska. Palné zbrane rovnako ako zbrane chladné sa vyvíjali, zdokonaľovali. Boli čoraz presnejšie, mali väčšiu prieraznejšiu silu a poľahky prestrelili i brnenie. Zavádzanie strelných zbraní tak ukončilo jedno nádherné obdobie vo vojenských dejinách – obdobie rytierov.

Po skončení prednášky nasledovala „ochutnávka" zbraní. Každý, kto mal záujem, si mohol jednotlivé zbrane vyskúšať, poťažkať. Obliecť si drôtenú košeľu, nahodiť prilbu a hneď sme boli o necelých desať kilogramov ťažší. K tomu do rúk obojručný meč a aj z našich prvostupniarov boli malé repliky hrdinských bojovníkov na stredovekom bojovom poli.

Po „ochutnávke" zbraní sme sa vrátili späť do školy a pokračovali v povinnostiach, ktoré súviseli so záverečnými záležitosťami v tomto školskom roku. „Stredovek netradične" mal jednoznačne úspech. Počas prestávok sa ešte dlho viedli debaty o tom, čo sme zažili vďaka ľuďom, pre ktorých je obdobie stredoveku koníčkom či zamestnaním.

Mgr. Mário Ručkay

Viac informácií nájdete na internetovej stránke:

www.novesady.sk

Plavecký výcvik piatakov

V dňoch 19. – 22. mája skupina piatakov absolvovala každé ráno cestu autobusom do Nitry. Na plavárni ich čakali inštruktori plávania, aby spoločnými silami z neplavcov urobili plavcov.

Tí, ktorí už plávať vedeli, boli zaradení do skupiny na zdokonalenie. Po rozcvičke nasledovali dlhé metre v bazéne pod drobnohľadom inštruktorov plávania. Správne dýchanie, poloha a pohyby rúk a nôh a stále dokola. Po týždni už neplavcov nebolo. Každý sa vedel na vode udržať a preplávať aspoň jednu dĺžku.

Na konci výcviku piatakov čakali záverečné skúšky ocenené mokrým diplomom a sladkou odmenou. Voda sa stala ich priateľom, no vedia, že k nej treba pristupovať s rešpektom.

Mgr. Mário Ručkay

Polícia v materskej škole

Dňa 11. júna sa v okolí našej materskej školy ozývali majáky a „húkačky". Nebojte sa, nič hrozné sa nedialo. To len do našej škôlky prišla polícia. Príslušníci Policajného Zboru v Nitre nám prišli predstaviť a priblížiť svoju prácu. Naše deti mali možnosť vidieť prácu psov, ako reagujú na povel , ako sa správajú k figuríne zlodeja. Tiež sa mohli pozrieť do skutočného policajného auta, hovoriť do vysielačky, pozrieť si zblízka ozajstnú policajnú motorku a tiež sa opýtať rôzne otázky týkajúce sa policajnej práce, na ktoré im policajti ochotne odpovedali. Pre mnohých to bol nezabudnuteľný zážitok, za ktorý ešte raz ďakujeme našej návšteve.

kolektív materskej školy

Stavanie školského mája

Tradíciou sa u nás v škole stalo stavanie mája. Každoročne je v réžii žiakov deviateho ročníka, ktorí zabezpečia všetko potrebné k tomuto školskému podujatiu. Inak tomu nebolo ani tento rok.

Štíhly stromček dievčatá jednotlivých ročníkov ozdobili pestrofarebnými stužkami, pridali ešte zopár podpisov a vtipných textov fixkou na kmeň, pripli čistú žiacku knižku a máj sa mohol dvíhať. Nešlo to síce na prvýkrát, no nakoniec sa predsa len dostal na svoje miesto.

Krásne vyzdobený máj sa potom celý mesiac hrdo vypínal v parčíku pred školou a mnohým pripomínal aj to, že ďalší školský rok sa nezadržateľne blíži k svojmu záveru.

Mgr. Mário Ručkay

Škôlkari na výlete

Dňa 9. júna 2015 sa deti s kolektívom materskej školy vybrali spoznávať nepoznané na výlet do Bojnej. Asi po hodinovej ceste, ktorá preletela ako víchor sme dorazili do cieľa. Pred poznávaním neznámych zaujímavostí sme sa museli najskôr posilniť. Preto sme sa v areáli parku zložili na príjemnom posedení, ktoré pozostávalo z drevených stolov a lavíc obklopených krásnou prírodou a voľne sa pohybujúcimi lamami. S chuťou sme zjedli to, čo nám tety kuchárky s láskou nachystali do ruksakov. Po výdatnej posile sa deti vybrali na miestne ihrisko, kde ich čakalo veľa atrakcií. Pre odvážlivcov bolo pripravené adrenalínové spúšťanie sa po lane od jedného stromu k druhému. Ak sa chcel niekto nechať učičíkať jemným vánkom za spevu vtákov a šumu neďalekého jazierka, mohol sa pohojdať na priestrannej drevenej hojdačke. Na deti čakali aj dve veľké šmýkačky a trampolína. Keď sa deti dosýta vyšantili, presunuli sme sa ku koníkom, na ktorých sa aj povozili. Nie nadarmo sa hovorí, že najkrajší pohľad je zo sedla koňa. Po tomto zážitku nás čakalo nemenej vzrušujúce prekvapenie. Živé, obrovské medvede, ktoré nám pripomínali kamaráta Yogiho. Tigre boli pomaly väčšie, ako všetky pani učiteľky dohromady. Milo nás potešili aj drobné surikaty, exoticky vyzerajúce husi, dikobraz, či uškriekané opice. Krik opíc prehlušil len vodopád padajúci do jazierka plného rýb. Potom sme ešte ochutnali tunajšiu zmrzlinu, či nebola náhodou lepšia, ako tá novosadská. A s takto osladeným životom, plným zážitkov sme sa vybrali do autobusu. Počas cesty sme si rozprávali zážitky z dobrodružného výletu a s úsmevom spomínali na to, čo všetko sme v ten deň zažili.

kolektív materskej školy

Milí rodičia, starí rodičia a priatelia!

Touto cestou by sme sa chceli poďakovať za obetavosť a snahu pomôcť našej materskej škole pánom Solgajovi, Kadjovi, Novotnému a Hubáčkovi za prepravu a montáž detskej preliezky, pánovi Novotnému za kosenie školského dvora, pani Pavlovičovej za darovanie detskej posteľnej bielizne, pánovi Horákovi za pomoc pri organizovaní policajnej prezentácie v materskej škole.

Ďakujeme tiež všetkým rodičom, ktorí materiálnou a manuálnou pomocou deťom spestrili a spríjemnili pobyt v materskej škole.

Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí nám venovali finančnú čiastku formou odvodu 2% z daní fyzických osôb. Vyzbieraná suma podobne ako v minulom roku je určená na zakúpenie pomôcok na skvalitnenie výchovno-vzdelávacieho procesu našich detí.

kolektív materskej školy

www.novesady.sk

Turistický výstup na Zobor

1. jún – Medzinárodný deň detí sme strávili na turistickej potulke nad naším krajským mestom Nitra.

V dobrej nálade a s batohmi na pleciach sme sa ráno začali ako dlhý had plaziť po lesných chodníčkoch. Naše kroky smerovali najskôr na Zobor.

Po krátkej prestávke, ktorú sme využili na nadýchnutie a na rozhľad po okolí Nitry z výšky cca 580 m n. m., sme sa presunuli k pyramíde. Tu sme rovnako vychutnávali nádhernú panorámu, ktorá sa pred nami otvorila, no ešte viac nám voňali dobrôtky opekané na voľnej pahrebe. Vôňa špekáčikov a slaninky sa niesla po okolí a lákala ďalšie turistické výpravy. Slniečko sa na nás po celý čas veselo usmievalo a aj nezbedný vetrík prišiel za vôňou dobrôt, ktoré sme si pripravovali. Zostup bol už o niečo jednoduchší. Zlákala nás široká lesná cesta kľukatiaca sa svieži zeleným lesom. Po nej sme prešli k liečebnému ústavu, kde po nás prišiel pán šofér s klimatizovaným autobusom. Naše nožičky dostali pekne zabrať a niektorí sa aj na druhý deň ponosovali na svalovku v nich, no všetci sme sa zhodli na tom, že sa nám tento turistický výstup vydaril a radi si ho opäť niekedy zopakujeme.

Mgr. Mário Ručkay

Prvý jún

Prvý jún je pre všetkých z nás sviatkom. Každý z nás je dieťaťom svojich rodičov. A tak sme si tento sviatok pripomenuli a oslávili ho i na prvom stupni Základnej školy s materskou školou Nové Sady.

Dopoludnie začalo stretnutím v škole, kde sme sa potešili malou sladkosťou. Potom sa väčšina z nás presunula autobusom do Nitry. Tu sme si urobili malú prechádzku historickou časťou Nitry a prehliadli sme si hrad. Po posilnení sa desiatou sme cez celé mesto prešli až do novootvoreného kina. Naučili sme sa krotiť drakov a plní zážitkov sme sa vrátili do školy.

Pre všetkých z nás to bolo príjemne strávené dopoludnie sprevádzané pekným letným počasím. Dúfame, že pri najbližšej príležitosti sa podobných udalostí zúčastníme všetci.

Mgr. Martina Mažárová

Vtipy

Zablúdi chlapík na púšti. Zbadá čarovnú lampu, zdvihne ju, otrie a z lampy vyletí Džin, ktorý sa ho pýta na želanie. Chlapík si praje postaviť cez púšť diaľnicu a na nej mať pripravené Ferrari.

Džin na to hovorí: - „Nemáš ľahšie prianie? Toto je príliš ťažké.“

- „Tak zmeň tvár mojej žene,“ hovorí chlapík.

- „Ukáž mi jej fotku,“ hovorí Džin.

Chlapík teda vytiahne fotku svojej ženy, podá ju Džinovi, ten si ju prezrie, zosmutnie, pozrie sa na chlapíka a hovorí: - „Chceš tú diaľnicu dvoj alebo trojprúdovú?“

****

Prídu rodičia po dieťa do škôlky. Slniečko svieti, deti sedia v piesku s mobilnými telefónmi a učiteľka si drieme na lavičke.

- „Haló, pani učiteľka, nebojíte sa že sa Vám nejaké dieťa stratí ?!“

- „Nie, kde by chodili, veď wi-fi signál je len na pieskovisku.“

****

Stretnú sa tri netopiere a vydávajú sa cicať krv.

Prvý netopier hovorí : - „Ja som vycical celé stádo oviec.“

Druhý netopier hovorí: - „Ja som vycical celý hrad ľudí.“

A nakoniec sa dvaja netopiere pýtajú tretieho: - „A ty čo si taký krvavý?“

Odpovedá: - „Neuhol sa mi stĺp.“

Pacient sa pýta doktora: - „Koľko krát ste už robili túto operáciu?“

Doktor odpovedá: - „Asi už štyridsaťkrát.“

Pacient: - „To sa mi uľavilo.“

Doktor: - „Hej, veď raz sa to už konečne musí podariť.“

****

Nová učiteľka sa na žiakoch snaží využiť svoje kurzy psychológie. Začala vyučovanie tým, že hovorí:

- „Každý, kto si myslí, že je hlúpy, vstane!“ Po niekoľkých sekundách sa postavil malý Janko.

Učiteľka povie: - „Myslíš, že si hlúpy?“

- „Nie, pani učiteľka, ale nepáčilo sa mi, že stojíte sama.“

****

Juan príde k mexickej hranici na bicykli. Má dve veľké tašky cez ramená.

Strážnik ho zastaví a hovorí: - „Čo je v taškách?“

- „Piesok,“ odpovedal Juan. Strážnik hovorí: - „Pozrieme sa na to, zlezte z bicykla“.

Strážnik berie tašky, keď ich vyprázdni zistí, že v nich bol len piesok. Zadrží Juana na noc a piesok dá na analýzu, aby zistil, či tam je len čistý piesok. Strážnik pustí Juana a nechá ho prejsť cez hranice. Ďalší deň sa deje to isté.

Strážnik sa pýta: - „Čo tam máš?“

- „Piesok,“ hovorí Juan. Strážnik robí dôkladnú kontrolu a zistí, že vrecia obsahujú len piesok. Dáva piesok späť a Juan prekročí hranicu na bicykli. Tento sled udalostí sa opakuje každý deň celý rok.

Až keď sa konečne Juan jeden deň neukáže. Neskôr sa s ním strážnik stretne v kantíne v Mexiku.

- „Hej, kamoš,“ povedal strážnik, - „ja viem, že si niečo pašoval. Doháňa ma to k šialenstvu. Je to všetko na čo myslím, nemôžem spať. Len medzi mnou a tebou, čo si pašoval?“

Juan sa napije piva a hovorí: - „Bicykle.“

****

Učiteľ: - „Ten, kto zodpovedá na moju ďalšiu otázku, môže ísť domov.“

Jeden žiak hádže svoju tašku von oknom.

Učiteľ: - „Kto to hodil ?!“

Žiak: - „Ja! Idem domov.“

****

Bavia sa zajac s korytnačkou a tá sa ho pýta, prečo má tak krátke uši.

A zajac jej odpovie: - „Vieš, som romantický.“

Korytnačka sa ho pýta: - „A čo to má spoločné s krátkymi ušami?“

Zajac odpovie: - „No, raz som ležal v parku a započúval som sa do slávičieho spevu tak, až som prepočul kosačku.“

FUTB. TABUĽKY

II. A trieda – muži

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.FC Kráľová nad Vh	26	19	4	3	77:23	61
2.FK Veča	26	17	5	4	73:43	56
3.TJ Svätoplukovo	26	18	1	7	74:40	55
4.TJ Družs. Rišňovce	26	16	4	6	59:29	52
5.OFK Čakajovce	26	14	5	7	48:26	47
6.ŠK Rumanová	26	14	3	9	47:37	45
7.TJ Nové Sady	**26**	**13**	**3**	**10**	**60:49**	**42**
8.OFK Žihárec	26	13	2	11	53:56	41
9.FK FC 31 Jarok	26	10	1	15	51:60	31
10.FK Mojmírovce	26	9	2	15	41:55	29
11.TJ Nitra-Kynek	26	7	0	19	31:80	21
12.ŠK Magnus	26	5	4	17	32:68	19
13.ŠK Hájske	26	5	3	18	45:68	18
14.Trnovec nad Vh	26	1	5	20	17:74	8

Dorast - skupina B

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.FC Kráľová nad Vh	24	19	2	3	87:22	59
2.FK Trnovec nad Vh	24	17	4	3	81:22	55
3.FC Vinodol	24	16	2	6	85:40	50
4.FK Vlčany	24	14	1	9	68:35	43
5.FC Čechynce	24	12	5	7	54:42	41
6.FK FC Jelenec	24	12	4	8	55:39	40
7.FK Mojmírovce	24	11	3	10	42:52	36
8.TJ Nové Sady	**24**	**7**	**6**	**11**	**42:64**	**27**
9.FK FC 31 Jarok	24	8	3	13	56:66	27
10.FK TIBI H. Kráľová	24	6	5	13	48:80	23
11.BFC - OÚ Dolné Obd.	44	5	1	5	31:82	17
12.ŠK Rumanová	24	3	4	17	40:83	13
13.TJ - Termál - Diakovce	24	3	4	17	29:91	13
14.FC Cabaj-Čápor	0	0	0	0	0:0	0

Žiaci - skupina C

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.TJ Slovan Zbehy A	16	13	2	1	111:21	41
2.OFK Lužianky	16	12	2	2	92:21	38
3.TJ Nové Sady	**16**	**9**	**0**	**7**	**40:33**	**27**
4.KMŠN Výčapy-Opat.	16	8	3	5	49:21	27
5.ŠK Báb	16	7	3	6	34:26	24
6.ŠK Magnus (futbal)	16	5	4	7	43:64	19
7.ŠK Veľké Zálužie	16	4	2	10	30:64	14
8.TJ Družst. Rišňovce	16	4	1	11	32:103	13
9.MFK Alekšince	16	1	1	14	11:89	4

Účastníci výletu

Liptovský Ján je vstupnou bránou do Jánskej doliny, bohatej na prírodné krásy, jaskyne, flóru, faunu, termálne vody a minerálne pramene. Zároveň je známym rekreačným a turistickým miestom vhodným na zimné a letné rekreačné pobyty. Málokto však vie, že chotár osady Liptovského Jána bol osídlený ľudom lužickej kultúry už okolo roku 1000 p.n.l.

Žiaci ôsmeho ročníka sa rozhodli navštíviť tento prekrásny kút Slovenska a stráviť v ňom niekoľko nezabudnuteľných chvíľ. Cesta rýchlikom bola pre niektorých úplne novým zážitkom. Ani k ubytovni ich neodviezli autom, ale museli si cestu pekne odšliapať do strmého kopca. Prakticky založení turisti, ktorí sú schopní zbaliť si iba najnutnejšie veci, nemali s nesením batožiny problémy. Ostatní sa pri výstupe dobre zapotili.

Po hodinovom oddychu sa účastníci výletu vybrali na prieskum dediny. Pozreli si kostol, zistili, že spomínaná „kaďa“ je vlastne prameň minerálnej vody, obdivovali krásy okolitej prírody a potešil ich hlavne objav Jednoty. Po sladkej večeri sa zišli v spoločenskej miestnosti, kde si mali možnosť zahrať spoločenské hry, ale aj si zatancovať. Neskôr sa rozpŕchli do izieb, odkiaľ sa niekoľko hodín ozýval smiech a veselá zábava.

V sobotu sa cieľom ich vychádzky stala Stanišovská jaskyňa, ktorá je zaujímavá nielen obrovským pavúkom na stene a netopiermi, ale hlavne tým, že dodnes v nej nie je elektrické osvetlenie. Všetci dostali čelovky a na klzké jaskynné cestičky si svietili sami. Na hodinku sa zmenili na svätojánske mušky. Po návrate z jaskyne všetci ocenili teplé slnečné lúče.

Prekrásne prostredie v nich zanechalo hlboké dojmy a tak odchádzali s presvedčením, že sa sem ešte niekedy vrátia.

PaedDr. Janka Slobodová

POŠTA
LEKÁREŇ
POŠTA

